

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 481/2014**af 4. marts 2014****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 for så vidt angår specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1299/2013 er det nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer for så vidt angår personaleomkostninger, kontor- og administrationsudgifter, rejse- og opholdsudgifter, udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser samt udgifter til udstyr (i det følgende benævnt »udgiftskategorier«).
- (2) For at give mulighed for fleksibilitet i anvendelsen af støtteberettigelsesbestemmelserne på samarbejdsprogrammer bør medlemsstater, der deltager i et bestemt samarbejdsprogram, have mulighed for at beslutte, at en bestemt udgiftskategori ikke gælder for et bestemt samarbejdsprogrammes specifikke prioritetsakse.
- (3) Det bør præciseres, hvordan de specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer, der er fastsat i denne forordning, indgår i den generelle retlige ramme for regler om støtteberettigelse, der gælder for alle ESI-fondene som fastsat i artikel 65-71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽²⁾.
- (4) For hver udgiftskategori bør der fastsættes en liste over forskellige udgiftselementer.
- (5) Det bør præciseres, at gaver som hovedregel er ikke støtteberettigede. Dog bør uddeling af mindre artikler vedrørende PR, kommunikation, reklame eller oplysninger være støtteberettiget.
- (6) De forskellige elementer i personaleomkostningerne bør fastsættes sammen med regler om beregning, bogføring og godtgørelse af personaleomkostninger i almindelighed og af deltidsarbejde og tjenesteydelseskontrakter på timebasis i særdeleshed

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (7) De forskellige elementer i kontor- og administrationsudgifter bør angives sammen med regler om beregning, bogføring og godtgørelse af sådanne udgiftsposter enten som direkte eller indirekte omkostninger, især når de kombineres med faste takster i henhold til forordning (EU) nr. 1303/2013.
- (8) De forskellige elementer i rejse- og opholdsudgifter bør angives sammen med regler om beregning, bogføring og godtgørelse, uanset om udgifterne betales af støttemodtageren eller direkte af dennes personale. Betingelserne for bogføring af rejse- og opholdsudgifter, hvis de afholdes uden for Unionens del af programområdet, jf. artikel 20 i forordning (EU) nr. 1299/2013, bør også præciseres.
- (9) De forskellige elementer i udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser bør angives.
- (10) De forskellige elementer i udgifter til udstyr bør angives sammen med regler om støtteberettigelse vedrørende brugt udstyr.
- (11) For at muliggøre en øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Uden at de støtteberettigelsesbestemmelser, der er fastsat i eller på grundlag af artikel 65-71 i forordning (EU) nr. 1303/2013 derved tilsidesættes, fastsættes ved denne forordning specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer med hensyn til følgende udgiftskategorier:

- a) personaleomkostninger
- b) kontor- og administrationsudgifter
- c) rejse- og opholdsudgifter
- d) udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser
- e) udgifter til udstyr.

2. De deltagende medlemsstater i overvågningsudvalget for et samarbejdsprogram kan aftale, at udgifter henhørende under en eller flere af kategorierne i stk. 1 ikke er støtteberettigede under en eller flere prioritetsakser.

Artikel 2

Generelle bestemmelser

1. Alle udgifter, der er støtteberettigede i overensstemmelse med denne forordning, og som betales af eller på vegne af modtageren, vedrører omkostningerne ved at iværksætte eller iværksætte og gennemføre en operation eller en del af en operation.

2. Følgende udgifter er ikke støtteberettigede:

- a) bøder, morarenter og udgifter til retstvister og retssager
- b) udgifter til gaver, undtagen dem, der ikke overstiger 50 EUR pr. gave, hvis de vedrører PR, kommunikation, reklame eller oplysninger.
- c) omkostninger i forbindelse med udsving i valutakurser.

Artikel 3

Personaleomkostninger

1. Udgifter til personaleomkostninger udgøres af bruttopersonaleudgifter for personale, der er ansat af støttemodtageren på en af følgende måder:

- a) på fuld tid
- b) på deltid med en fast procentdel af arbejdstimer om måneden
- c) på deltid med et varierende antal arbejdstimer om måneden
- d) på timebasis.

2. Udgifter til personaleomkostninger er begrænset til følgende:

- a) lønudbetalinger i forbindelse med aktiviteter, som enheden ikke ville gennemføre, hvis den pågældende operation ikke blev foretaget, og som er fastsat i en ansættelses- eller arbejdskontrakt, en beslutning om udnævnelse (begge i det følgende benævnt »ansættelsesdokument«) eller ved lov, og som vedrører ansvarsområderne i den pågældende ansattes stillingsbeskrivelse
- b) alle andre omkostninger med direkte tilknytning til lønudbetalinger, der afholdes af arbejdsgiveren, f.eks. beskæftigelses-skatte og social sikring, herunder pension, som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾, forudsat at:
  - i) de er fastsat i et ansættelsesdokument eller ved lov
  - ii) de er i overensstemmelse med den i ansættelsesdokumentet anførte lovgivning og med standardpraksis i det land og/eller den organisation, hvor medarbejderen faktisk arbejder
  - iii) arbejdsgiveren ikke kan få dem dækket fra anden side.

For så vidt angår litra a) kan betalinger til fysiske personer, der arbejder for støttemodtageren i henhold til en anden kontrakttype end en ansættelses- eller arbejdskontrakt, sidestilles med lønudbetalinger, og sådan en kontrakt kan anses for at være et ansættelsesdokument.

3. Personaleomkostningerne kan godtgøres enten:

- i) på grundlag af de faktiske omkostninger (dokumenteret af ansættelsesdokumentet og lønsedler)
- ii) ved muligheden for forenklede omkostninger som fastsat i artikel 67, stk. 1, litra b)-d), i forordning (EU) nr. 1303/2013
- iii) som et fast beløb i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1299/2013.

4. Personaleomkostninger vedrørende personer, der arbejder på deltid på operationen, beregnes som enten:

- a) en fast procentdel af bruttopersonaleudgifterne, i overensstemmelse med en fast procentdel af de forbrugte arbejdstimer på operationen, uden pligt til at oprette et særskilt arbejdstidsregistreringssystem
- b) en fleksibel andel af bruttopersonaleudgifterne, der står i forhold til et antal timer, der varierer fra måned til måned, der er forbrugt på operationen, baseret på et tidsregistreringssystem, der dækker 100 % af den ansattes arbejdstid.

5. For deltidsbeskæftigelse i henhold til stk. 4, litra a), udsteder arbejdsgiveren et dokument for hver medarbejder med angivelse af den procentdel af tid, der skal arbejdes på operationen.

6. For deltidsbeskæftigelse i henhold til stk. 4, litra b), beregnes godtgørelsen af personaleomkostningerne på grundlag af en timesats, der bestemmes ved enten:

- i) at dividere de månedlige bruttopersonaleudgifter med den månedlige arbejdstid, der er fastsat i ansættelsesdokumentet, udtrykt i timer
- ii) at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter med 1 720 timer i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Timetaksten multipliceres med det antal timer, der faktisk er arbejdet på operationen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

7. Med hensyn til personaleomkostninger vedrørende personer, der ifølge ansættelsesdokumentet arbejder på timebasis, er sådanne omkostninger støtteberettigede ved anvendelse af de timer, der faktisk er arbejdet på operationen, på den timetakst, der er aftalt i ansættelsesdokumentet, baseret på et system til registrering af arbejdstid.

Artikel 4

Kontor- og administrationsudgifter

Kontor- og administrationsudgifter er begrænset til følgende elementer:

- a) kontorleje
- b) forsikring og afgifter i forbindelse med de bygninger, hvor personalet befinder sig, og kontorudstyr (f.eks. brand- og tyveriforsikringer)
- c) forsyning (f.eks. elektricitet, opvarmning, vand)
- d) kontorartikler
- e) almindelig regnskabsførelse hos støttemodtageren
- f) arkiver
- g) vedligeholdelse, rengøring og reparationer
- h) sikkerhed
- i) IT-systemer
- j) kommunikation (f.eks. telefon, fax, internet, posttjenester, visitkort)
- k) bankgebyrer for åbning og forvaltning af en konto/konti, hvis gennemførelsen af en operation kræver, at der åbnes en særskilt konto
- l) gebyrer til finanstransaktioner på tværs af grænserne.

Artikel 5

Rejse- og opholdsudgifter

1. Rejse- og opholdsudgifter er begrænset til følgende elementer:

- a) rejseudgifter (f.eks. billetter, rejse- og bilforsikring, brændstof, kilometertal, bompunge og parkeringsafgifter)
- b) udgifter til forplejning
- c) udgifter til logi
- d) visumudgifter
- e) dagpenge.

2. Ethvert element anført i stk. 1, litra a)-d), der dækkes af dagpenge, godtgøres ikke ud over dagpengene.

3. Rejse- og opholdsudgifter til eksterne eksperter og tjenesteudbydere falder ind under udgifter til ekstern ekspertbi-stand og tjenesteydelser som anført i artikel 6.

4. Direkte betaling af udgifter i henhold til denne artikel af en ansat hos støttemodtageren skal dokumenteres af et bevis for modtagerens tilbagebetaling til den pågældende ansatte.

5. For operationer vedrørende teknisk bistand eller PR-aktiviteter og kapacitetsopbygning er udgifter afholdt uden for Unionens del af programområdet støtteberettigede, hvis de er afholdt i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1299/2013.

6. Forvaltningsmyndigheden kan acceptere udgifter til logi og forplejning, der indtages hos virksomheder beliggende uden for Unionens del af programområdet, som støtteberettigede, hvis de er afholdt i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1299/2013. Dette gælder også lokale rejseudgifter på stedet for et arrangement eller en foranstaltning uden for Unions del af programområdet.

7. For så vidt angår personale hos støttemodtagere, der befinder sig uden for Unionens del af programområdet, kan forvaltningsmyndigheden acceptere udgifter omhandlet i stk. 1, herunder udgifter til transport til og fra stedet for et arrangement eller en foranstaltning inden for eller uden for Unionens del af programområdet, som støtteberettigede, hvis de er afholdt i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1299/2013.

8. For så vidt angår personale hos støttemodtagere, der befinder sig inden for Unionens del af programområdet, anses udgifter omhandlet i stk. 1, herunder til transport til og fra stedet for et arrangement eller en foranstaltning inden for eller uden for Unionens del af programområdet, som støtteberettigede i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1299/2013.

Artikel 6

Udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser

Udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser er begrænset til følgende tjenesteydelser og ekspertbistand, der ydes af et offentligt eller et privatretligt organ eller en fysisk person bortset fra operationens støttemodtager:

- a) undersøgelser (f.eks. vurderinger, strategier, konceptnoter, konstruktionstegninger, håndbøger)
- b) uddannelse
- c) oversættelser
- d) IT-systemer og udvikling, ændring og ajourføring af websteder
- e) PR-aktiviteter, kommunikation, reklame eller oplysninger vedrørende en operation eller et samarbejdsprogram som sådan
- f) finansiel forvaltning
- g) tjenester i forbindelse med tilrettelæggelse og gennemførelse af arrangementer eller møder (herunder leje, catering og tolkning)
- h) deltagelse i arrangementer (f.eks. registreringsgebyrer)
- i) juridisk rådgivning og notarialtjenester, teknisk og finansiel ekspertbistand, andre konsulent- og regnskabs tjenester
- j) intellektuelle ejendomsrettigheder
- k) verificering i henhold til artikel 125, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013 og artikel 23, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1299/2013.
- l) atterings- og revisionsudgifter på programniveau i henhold til artikel 126 og 127 i forordning (EU) nr. 1303/2013
- m) garantistillelse fra en bank eller en anden finansiel institution, hvis det kræves i henhold til EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning, eller i et programmeringsdokument vedtaget af overvågningsudvalget.
- n) rejse- og opholdsudgifter til eksterne eksperter, talere, mødeformænd og tjenesteudbydere
- o) anden specifik ekspertbistand og andre specifikke tjenesteydelser, der er nødvendige for operationerne.

*Artikel 7***Udgifter til udstyr**

1. Udgifter til finansiering af andet udstyr, der købes, lejes eller leases af støttemodtageren for operationen, end det, der er omhandlet i artikel 4, er begrænset til følgende:

- a) kontorudstyr
- b) IT-hardware og -software
- c) møbler og udstyr
- d) laboratorieudstyr
- e) maskiner og instrumenter
- f) værktøj eller redskaber
- g) køretøjer
- h) andet specifikt udstyr, der er nødvendigt til operationerne.

2. Udgifter til køb af brugt udstyr kan være støtteberettiget på følgende betingelser:

- a) Der er ikke modtaget nogen anden støtte til det fra ESI-fondene.
- b) Prisen overstiger ikke den almindeligt accepterede pris på det pågældende marked.
- c) Det har de tekniske karakteristika, der kræves til operationen, og er i overensstemmelse med gældende normer og standarder.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand
